

provisoriske Fæstning, det er et Apparat af samme Beskaffenhed som det, Højre har lavet ude omkring København. Uden nogen som helst Bevilling gaar Regeringen til at anvende Penge til at indrette Forter ude paa Saltholm, det er et Sidestykke til Bahnsøns Fæstningsværker, og naar Venstre i Dag udtaler sin Tilslutning hertil, maa Venstre med det samme ophøre med enhver som helst Kritik af, hvad Højre har foretaget sig. Venstre har ikke Ret til at behøjde Højre noget, dette staar ved Siden af Højres Arbejder. Venstre anlægger nu de Forter, Højre ikke fik Tid til at faa bygget. Den Dag, det første skarpe Skud falder fra det Fort, Ministeriet nu bygger paa Saltholm mod en eller anden fjendtlig Magt, der angriber os, er det min Overbevisning, at Danmarks Dødsdom er beseglet. Følgen vil sikkert blive, at samme Dag, det første skarpe Skud falder, vil København blive udsat for Bombardement, og de største Ulykker komme ud over Land og Folk. Jeg mener, at det rette havde været, om Folketinget bestemt havde protesteret imod det Skridt, Regeringen har foretaget. Det er Eventyrpolitik, Regeringen er inde paa, og den kan føre til de største Ulykker for Land og Folk.

Borgbjerg: Til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) skal jeg kun sige, at jeg ikke havde gjort det ærede Medlem ansvarligt for Artiklen i „Politiken“ for i Søndags, jeg havde kun nævnt, at man ikke kunde gaa uden om en saa vigtig Artikel i et Venstreblad og i et Venstreblad, der staar et Medlem af Finansudvalget, endogsaa Venstres militære Ordfører, nær. Man kan ikke jævntilste det med enhver Bladartikel, det er en vigtig Bladartikel, som man ikke uden videre kan gaa udenom. Denne Artikel er i højeste Grad sensationel, idet den erklærer, at Krigsministeren er en Tilhænger af Københavns Befæstning og har stillet Krav om flere hundrede Tusinde Kroner til dens Udvikling og om en ekstraordinær Indkaldelse af 20,000 Mand. Det er en meget sensationel Artikel, og den er ikke, saa vidt jeg ved, bleven modsagt af et eneste Venstreblad her i Landet; man har overhovedet ikke villet omtale den, man har ganske villet gaa udenom den og har overhovedet ikke turdet røre ved denne Artikel. Jeg har i Dag udbedt mig den højtærede Krigsministers Mening desangaaende, men han

har ikke udtalt den. Nu faldt der fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) følgende Ord, som jeg lagde meget nøje Mærke til. Han, der ikke var Medlem af Venstres Bestyrelse, saa sig hverken i Stand til at bekræfte denne Artikel eller dementere den. (Zahle: Autentisk!) Det er Ord, som jeg tror, at der bør lægges meget nøje Mærke til, thi der foreligger nu den Situation, at et Medlem af Finansudvalget, Venstres militære Ordfører, ikke kan dementere, om Krigsministeren virkelig til Venstres Bestyrelse har stillet Krav om flere Hundrede Tusinde Kroner til Udviklingen af Landbefæstningen, og om Indkaldelse af 20,000 Mand, hvorved han altsaa har vist sig som en varm Tilhænger af Københavns Befæstning, Bahnsøns Værk. Venstres militære Ordfører tør ikke dementere det! Saa ringe Tillid har altsaa selve Venstres militære Ordfører til Krigsministeren, Medlem af Venstres første Ministerium, at det tør han ikke dementere, han tør ikke udtale sig om, hvorvidt Krigsministeren er Tilhænger af Københavns Befæstning eller ej. Krigsministeren har ikke svaret, men jeg ender med at konstatere, at dette er ogsaa et Svar.

De Herrer kunne nu med stort Flertal vedtage denne Dagsorden, der, som det nu er sagt af det ærede Medlem for Ringsted, er et Kompromis, fremkommet ved Imødekommen fra den anden Side. Der er altsaa to Sider i Venstre, af hvilke den ene er nogenlunde enig med Regeringen, og den anden ikke er enig med den, og naar der, som det ærede Medlem sagde, er vist stor Imødekommen, saa maa det vel være fra den Side, som f. Eks. det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) repræsenterer, fra den Side har man vist megen Imødekommen mod de saakaldte Rebeller, dem, der ere misfornøjede. Gennem den Tale, det ærede Medlem for Ringsted har holdt, er det altsaa konstateret, at der hersker dyb Uenighed i Venstre om den Ting. Man søger nu i Dag at klistre dette uenige Parti sammen ved en Lap Papir, en Dagsorden, der er affattet saaledes, at man kan klistre dette Parti sammen endnu en Tid. Nu kunne de gøre det, de kunne lappe det sammen og bruge denne Lap dertil, men efter hvad der her er kommet frem og yderligere efter det ærede Medlem for Ringsteds Tale, efter Krigsministerens Tavshed, efter alt, hvad der er fremkommet, saa vil denne Lap, dette Sammenbindingsmiddel . . .